

A7-0138/2010

4.5.2010

BETÄNKANDE

om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen (2009/2243(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Lambert van Nistelrooij

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Jorgo Chatzimarkakis, utskottet för industrifrågor, forskning och energi

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI (*)	18
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	22

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen (2009/2243(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelningarna XVII, XVIII och XIX,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden¹,
- med beaktande av rådets beslut av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen (2006/702/EG)²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013)³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013)⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2007 om den framtida regionalpolitikens bidrag till Europeiska unionens innovativa kapacitet⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2007 om kunskap i praktiken: en brett upplagd innovationsstrategi för Europa⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna⁸,

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25–78.

² EUT L 291, 21.10.2006, s. 11–32.

³ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1–43.

⁴ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15–40.

⁵ Antagna texter, P6_TA(2007)0184.

⁶ Antagna texter, P6_TA(2007)0212.

⁷ Antagna texter, P6_TA(2009)0163.

⁸ Antagna texter, P6_TA(2009)0156.

- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program⁹,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Synergies between the EU 7th Research Framework Programme, the Competitiveness and Innovation Framework Programme and the Structural Funds”,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Moving towards a territorialisation of European R&D and Innovation policies”,
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Structural Funds’ support for innovation – implementation challenges for 2007–2013 and beyond”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 augusti 2007 ”Konkurrenskraftiga regioner i Europa genom forskning och innovation – ett bidrag till högre tillväxt och fler och bättre jobb” (KOM(2007)0474),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2007 om medlemsstaternas och regionernas genomförande av Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning med hjälp av EU:s sammanhållningspolitik, 2007–2013 (KOM(2007)0798),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport av den 21 december 2009 om genomförandet av strukturfonderna (2008) (KOM(2009)0617),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2007 ”Regions delivering innovation through cohesion policy” (SEK(2007)1547),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 november 2009 om samråd om framtidsstrategin ”EU2020” (KOM(2009)0647),
- med beaktande av kommissionens femte rapport av den 19 juni 2008 om ekonomisk och social sammanhållning – Tillväxt i regionerna, tillväxt i Europa (KOM(2008)0371) (femte rapporten),
- med beaktande av kommissionens sjätte rapport av den 25 juni 2009 om ekonomisk och social sammanhållning – Kreativa och innovativa regioner (KOM(2009)0295) (sjätte rapporten),
- med beaktande av noten från Kommittén för vetenskaplig och teknisk forskning (Crest) av den 4 december 2006 om rapporten ”Lessons for R&D policies on the basis of the national reform programmes and the 2006 Progress Reports” (CREST1211/06),

⁹ Antagna texter, P6_TA(2009)0165.

- med beaktande av kommissionens handbok ”Competitive European regions through research and innovation – Practical Guide to EU funding Opportunities for Research and Innovation”,
- med beaktande av rapporten från Europiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur ”Den europeiska färdplanen för forskningsinfrastruktur 2006”,
- med beaktande av den oberoende rapporten ”An Agenda for a Reformed Cohesion Policy” (Fabrizio Barcas rapport) (2009), som utarbetats på begäran av kommissionen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0138/2010), och av följande skäl:
 - A. I den förnyade Lissabonstrategin prioriteras forskning och innovation för att möta utmaningar såsom klimatförändringarna och den ökade globala konkurrensen. I krisens efterdyningar har det blivit ännu viktigare att stimulera tillväxt och arbetstillfällen genom forskning och innovation, och detta är även ett av de centrala målen med den föreslagna framtidsstrategin EU2020.
 - B. Forskning och innovation är en viktig prioritering inom alla samhällsskikt och bör inriktas på att förbättra medborgarnas sociala och ekonomiska förutsättningar.
 - C. EU-stöd till forskning och innovation tillhandahålls främst genom forsknings-, innovations- och sammanhållningspolitiken, där de viktigaste instrumenten är strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation.
 - D. Sammanhållningspolitiken är en grundläggande pelare i den europeiska integrationsprocessen och ett av EU:s mest framgångsrika politikområden genom att den främjar konvergens mellan regioner som sinsemellan blir alltmer olika och stimulerar tillväxt och sysselsättning.
 - E. På grund av närheten till aktörer som universitet, offentliga forskningsorganisationer eller industrin tar man mest effektivt itu med innovation på regional nivå genom att främja partnerskap i kunskapsöverföringen och utbyte av god praxis mellan regioner.
 - F. Gemenskapens andra strategiska riktlinje för sammanhållningen för perioden 2007–2013 handlar om att förbättra kunskaper och innovation för tillväxt, och som en följd av detta har 25 procent av det sammanlagda anslaget budgeterats för detta.
 - G. Komplexiteten i dagens utmaningar innebär att det krävs en integrerad blandning av dessa politikområden. Kunskapssamhället kräver mer än samordning av åtgärderna inom de olika sektorerna. Synergieffekter mellan aktörerna och instrumenten är nödvändiga för att politikområdena ska kunna stärka varandra och främja ett hållbart genomförande av forsknings- och innovationsprojekt, så att en bättre valorisering av forskningsresultaten i form av konkreta produktförslag i regionerna uppnås.

- H. Även om vissa aspekter av strukturen i dessa instrument, t.ex. en gemensam tidsram och anpassning till Lissabonagendan, möjliggör synergieffekter, finns det fortfarande skillnader, t.ex. olika rättsliga grunder, tematisk kontra territoriell inriktning, och delad kontra centraliserad förvaltning.

Genom sammanhållningspolitiken uppnås forsknings- och innovationsmål

1. Europaparlamentet uppskattar att alla medlemsstater under perioden 2007–2013, i enlighet med gemenskapens andra strategiska riktlinjer för sammanhållningen avsatt en betydande del av sina sammanlagda ekonomiska anslag till forskning och utveckling, innovation och utveckling av en kunskapsbaserad ekonomi, vilket lett till att 246 nationella eller regionala operativa program med omkring 86 miljarder euro till forskning och innovation har inrättats, varav 50 miljarder euro redan har avsatts till central forskning och utveckling. Parlamentet noterar att sammanhållningspolitiken har blivit en viktig källa till EU-stöd inom detta område och att den konkurrerar med budgeten för det sjunde ramprogrammet för forskning (0,5 miljarder euro) samt för ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (3,6 miljarder euro). Parlamentet påpekar med avseende på de summor som avsätts för satsningar på forskning och utveckling att dessa måste användas effektivt och att det bör fastställas kvantitativa mål.
2. Europaparlamentet välkomnar förekomsten av nya finansieringsmetoder och understryker potentialen för Jeremie-initiativet samt för kommissionens och Europeiska investeringsbanksgruppens finansieringsfacilitet med riskdelning när det gäller att främja finansieringsmöjligheter för innovativa företag. Parlamentet rekommenderar att regionala aktörer utnyttjar dessa nya möjligheter tillsammans med finansieringen från strukturfonderna. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att effektivt samordna offentliga och privata investeringar.
3. Europaparlamentet ser fram emot kommissionens strategiska rapport, som nämns i artikel 30.2 i den allmänna förordningen. Parlamentet anser att rapporten kommer att ge en omfattande överblick över medlemsstaternas resultat när det gäller att infria målen för perioden 2007–2009 och utgöra ett underlag för diskussioner om framtidsutsikterna för sammanhållningspolitiken.
4. Europaparlamentet upprepar att det krävs en integrerad förvaltning på flera nivåer när det gäller särskilda politikområden inom EU och betonar att ett fungerande system för förvaltning på flera nivåer är en nödvändig förutsättning för att fastställa och genomföra öronmärkta mål på ett effektivt sätt. Parlamentet noterar att de nationella och regionala myndigheterna ansvarar för genomförandet av strukturfonderna medan ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och det sjunde ramprogrammet för forskning förvaltas centralt av kommissionen. Parlamentet är medvetet om de administrativa skillnaderna på medlemsstatsnivå och anser att det är viktigt att fastställa vilken beslutsnivå som är mest effektiv för medborgarna.
5. Europaparlamentet anser att det är viktigt att samordna gemenskapspolitiken som är viktig för att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet betonar behovet av att ytterligare utvärdera de territoriella effekterna och effekterna på sammanhållningen för att främja effektiva synergieffekter och för att fastställa och främja de bästa åtgärderna på EU-nivå för att stödja investeringar i innovation på lokal och

regional nivå. Parlamentet påminner om att de skilda socioekonomiska situationerna i de tre typerna av regioner (målen konvergens, övergång och konkurrenskraft) måste beaktas, och att det även är viktigt att ta hänsyn till regionernas olika förmåga när det gäller kreativitet, innovation och entreprenörsanda. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att investeringar i forskning och utveckling samt i innovation, utbildning och resurseffektiv teknik kommer att gynna såväl traditionella sektorer och landsbygdsområden som ekonomier baserade på hög kompetens och tjänster. Detta kommer i sin tur att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

6. Europaparlamentet understryker städernas stora potential för främjandet av forskning och innovation. Parlamentet anser att en smartare stadspolitik som grundas på teknisk utveckling och som inriktar sig på att 80 procent av den europeiska befolkningen bor i städer och att de största sociala skillnaderna finns där kan bidra till hållbar ekonomisk tillväxt. Därför efterlyser parlamentet en integrering av den urbana dimensionen i den framtida sammanhållningspolitiken.

Synergieffekter mellan strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation

7. Europaparlamentet inser att sammanhållningspolitiken genom att medel öronmärkts för 2007–2013 är bättre rustad att skapa synergieffekter med forsknings- och innovationspolitiken, samtidigt som den territoriella dimensionen har blivit allt viktigare för det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. Parlamentet efterlyser en resultatbaserad mekanism för öronmärkning, med starkare tematisk inriktning så att det blir möjligt att utforma lämpliga politiska åtgärder för att möta de nya utmaningarna.
8. Europaparlamentet konstaterar att utgifterna för forskning, utveckling och innovation i ramprogrammet fördelas enligt kompetenskriteriet, vilket leder det till att endast de mest konkurrenskraftiga aktörerna kan delta, och att det krävs hög teknisk kapacitet samt goda kunskaper om administrativa och ekonomiska förfaranden. Detta skapar en hög koncentration av ekonomiska grupperingar och av EU:s mest framstående regioner vilket hindrar positiva synergieffekter i den grupp av regioner och medlemsstater som är på rätt väg, men fortfarande inte har uppnått målet. Parlamentet påpekar att ökningen av regionala skillnader i forsknings- och innovationspotential och en verklig politisk konsekvens är en utmaning som inte bara bör tas itu med inom ramen för sammanhållningspolitiken utan också genom själva forsknings- och innovationspolitiken, oberoende av att genomförandeorgan finns på flera nivåer (överstatlig, statlig och lokal nivå) och styrs av olika motiv (t.ex. konsekvens kontra excellens).
9. Europaparlamentet betonar att innovationens effektivitet beror på hur stora synergieffekterna är, och beklagar att de befintliga möjligheterna till synergieffekter när det gäller finansiering fortfarande inte är särskilt välkända. Parlamentet uppmanar regionerna, som är huvudaktörerna när det gäller information och resurser för analys, och medlemsstaterna att intensifiera insatserna för att förbättra kommunikationen. Europaparlamentet påpekar att effektiva synergieffekter kräver en nära samordning mellan de aktörer som skapar, förmedlar, främjar och tillämpar olika typer av kunskap. Parlamentet betonar också att olika nationella, regionala och lokala organ som förvaltar

det sjunde ramprogrammet för forskning, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt strukturfonderna bör vara medvetna om de möjligheter som vart och ett av dessa instrument utgör och efterlyser bättre samarbete mellan alla berörda aktörer och strategier.

10. Europaparlamentet understryker att forsknings- och innovationsrelaterade åtgärder bör utnyttja regionala tillgångar och regional kapacitet samt utgöra en del av en regional innovationsstrategi grundad på smart innovation. Parlamentet anser att sådana strategier kräver en förstärkt roll för regionerna och städerna i EU samt ett nationellt fastställande av prioriteringar och genomförande. Parlamentet efterlyser därför att möjligheten att vidta innovationsåtgärder inom ramen för strukturfonderna övervägs i syfte att främja regionala innovationsstrategier.
11. Europaparlamentet konstaterar att det finns möjligheter till kombinerad finansiering, men betonar att gemensam finansiering mellan strukturfonderna och ramprogrammen inte är tillåten. Parlamentet framhåller att instrumenten kan kombineras så att de omfattar åtta separata aktiviteter som kompletterar varandra, såsom i fallet med forskningsinfrastruktur, eller på varandra följande delar i projekt som har anknytning till varandra, såsom utveckling och uppföljning av en ny forskningsidé samt projekt inom samma nätverk eller gruppering.
12. Europaparlamentet anser att regioner hindras från att använda båda instrumenten samtidigt eftersom blandad finansiering mellan strukturfonderna och ramprogrammen inte är tillåten och menar att effektiva ”bottom-up” strategier på regional och nationell nivå kan hjälpa till att komma till rätta med luckor och överlappningar av stöd från strukturfonderna, sjunde ramprogrammet för forskning och programmet för konkurrenskraft och innovation.
13. Europaparlamentet betonar att synergieffekter är särskilt produktiva för kapacitetsskapande. I detta avseende hänvisar parlamentet till förvaltningen av projektfinansiering inom Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur (ESFRI) och till behovet av att samordna EU:s prioriteringar angående forskningsfinansiering på regional och nationell nivå.
14. Europaparlamentet betonar att synergieffekter går utöver kompletterande projektfinansiering. Parlamentet anser att kapacitetsskapande, nätverksarbete och kunskapsöverföring utgör viktiga synergieffekter och konstaterar att alla instrument erbjuder möjligheter till sådana former av utbyte.
15. Europaparlamentet konstaterar att verkliga synergieffekter, sett från den direkta stödmottagarens synvinkel, beror på stödmottagarens organisatoriska och strategiska förmåga att kombinera stöd från olika EU-instrument. Parlamentet uppmanar regionala aktörer att skapa regionala strategier som kan underlätta kombination av stöd.
16. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna och kommissionen att avsätta tillräckliga medel från strukturfonderna till forskning och innovation, särskilt till hållbara innovationer, och stärka forskningskapaciteten. Parlamentet betonar behovet av att främja och tillämpa framgångsrika modeller i kunskapstriangeln och säkerställa hållbar utveckling av regionala strategiska program för forskning och innovation i samarbete med företag, forskningscenter, universitet och offentliga myndigheter. Parlamentet framhåller

potentialen hos kunskapsintensiva regionala innovationsgrupperingar när det gäller att mobilisera regional konkurrenskraft och välkomnar att utveckling av grupperingar införlivats i både ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och det sjunde ramprogrammet (åtgärden om kunskapsregioner i det sjunde ramprogrammet). Parlamentet framhåller de nya kunskaps- och innovationsgemenskaperna som har inrättats inom ramen för Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), där de ledande europeiska kunskapsintensiva regionala grupperingarna är samlade. Parlamentet påpekar att kunskapsutbyte inom regionala grupperingar också kan underlättas genom strukturfonderna och betonar att sådana grupperingar är en stor möjlighet framför allt för mindre gynnade regioner.

17. Europaparlamentet uppmanar regionala och lokala myndigheter att utnyttja strukturfonderna bättre för att bygga upp forsknings-, kunskaps- och innovationskapacitet i sina regioner, exempelvis genom att skapa infrastruktur för forskning, så att dessa kan ta del av EU:s forskning och innovationsverksamhet. Parlamentet uppmanar regioner att fastställa prioriteringar inom forskning och utveckling för strukturfonderna som komplement till sjunde ramprogrammets prioriteringar och efterlyser dessutom långsiktig planering på regional nivå för att åstadkomma synergieffekter som fås genom tematisk komplementaritet mellan finansieringsinstrumenten.
18. Europaparlamentet framhåller vikten av att analysera, utbyta och integrera bästa praxis i fråga om synergieffekter mellan de politiska instrumenten. I detta sammanhang välkomnar parlamentet kommissionens insatser för att förbättra samarbetet mellan sina avdelningar och uppmanar den att stärka analysen på regional nivå av potentialen och behoven inom forskning och innovation såväl som analys av sambanden med andra instrument i de utvärderingar som görs om något av de tre finansieringsinstrumenten för att kunna ge gemensam vägledning.
19. Europaparlamentet välkomnar handboken ”Practical Guide to EU funding opportunities for research and innovation” och rekommenderar att denna typ av handböcker i framtiden tillhandahålls omedelbart efter det att regelverken trätt i kraft. Parlamentet ser fram emot kommissionens arbetsdokument med exempel på synergieffekter i praktiken. Kommissionen bör i detta sammanhang underlätta genom att främja ett utbyte av bästa praxis och utvärdera möjligheten att ge ytterligare expertstöd om gemenskapens finansieringsmöjligheter genom anvisningar på förhand och en ”användarmanual” för den praktiska förvaltningen och administrationen av forsknings- och innovationsprojekt, i syfte att uppnå de förväntade resultaten.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förenkla byråkratin för sjunde ramprogrammet för forskning och för programmet för konkurrenskraft och innovation med syftet att stärka synergieffekterna med strukturfonderna.
21. Europaparlamentet föreslår att kommissionen låter göra en studie av hur ansökningsförfarandet till de olika stödprogrammen kan förenklas inom ramen för dataprogram med enhetliga handböcker.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med sitt arbete med att främja synergieffekter och att hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen, framför allt om situationen för vertikalt samarbete mellan EU och nationella samt regionala enheter.

23. Europaparlamentet är positivt till ett ökat samarbete mellan nationella kontaktpunkter inom sjunde ramprogrammet för forskning, chefer för program inom forskning och utveckling och kontor för innovation så att olika aspekter eller faser i forsknings- och innovationsprojekt kan få finansiering från olika källor.

Rekommendationer inför nästa programperiod

24. Europaparlamentet välkomnar att det i förslaget till framtidsstrategin EU 2020 lagts tonvikt på det ömsesidiga beroendet mellan politiska områden, betydelsen av politisk integration och behovet av bättre synergieffekter och starkare partnerskap vid utformningen och genomförandet av offentlig politik. Parlamentet anser att städernas och regionernas behov av en mer heltäckande ram på de tre politiska områdena bör beaktas genom en organisation för teknisk samordning inom kommissionen för att kunna övervaka och samordna synergieffekterna inom innovations-, forsknings- och utvecklingsprogrammen och sammankopplas med utformningen och genomförandet av EU-förordningarna om finansieringsinstrument och om statligt stöd. Den territoriella sammanhållningen bör därvid spela en särskild roll.
25. Europaparlamentet anser att de framtida programmen för forskning, utveckling och innovation bör komplettera de nationella insatserna genom att vägleda och förstärka dessa i syfte att gjuta nytt liv i den drivkraft och spridningseffekt som ligger i kunskap, innovation, utveckling samt nationella investeringar i forskning, utveckling och innovation.
26. Europaparlamentet betonar betydelsen av att stärka kunskap och innovation som drivkrafter för den framtida tillväxten. För att uppnå detta krävs det att man förbättrar kvaliteten på utbildningen, stärker forskningsresultaten, främjar innovation och kunskapsöverföring i hela EU, fullt ut utnyttjar informations- och kommunikationsteknik och ser till att innovativa idéer kan omvandlas till nya produkter och tjänster som skapar tillväxt, högkvalitativa arbetstillfällen och bidrar till att ta itu med samhälleliga utmaningar på EU-nivå och global nivå. Detta måste kombineras med entreprenörskap och en inriktning på användarnas behov och marknadens möjligheter. Slutligen är det viktigt att säkra tillgänglig och tillräcklig finansiering, där strukturfonderna kommer att spela en grundläggande roll.
27. Europaparlamentet stöder de tre huvudinitiativen i framtidsstrategin EU 2020 för att skapa en smart tillväxt, dvs. ”Innovationsunionen”, ”Unga på väg” och ”En digital agenda för Europa”. Parlamentet påpekar att strukturfonderna kommer att spela en mycket viktig roll i genomförandet av dessa initiativ.
28. Europaparlamentet anser att en stark och välfinansierad regionalpolitik för EU till nytta för alla dess regioner är en nödvändig förutsättning för att uppnå målen i framtidsstrategin EU 2020 i syfte att skapa en smart och hållbar tillväxt med hög sysselsättning, produktivitet och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det är viktigt att prioritera forskning och innovation inom ramen för framtidsstrategin EU 2020.
29. Europaparlamentet påpekar att det är nödvändigt att stärka och ytterligare utveckla EU-instrumentens roll när det gäller att stödja innovation, t.ex. strukturfonder,

landsbygdsutvecklingsfonden, FoU-ramprogrammet, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och SET-planen för att förenkla administrativa förfaranden för att underlätta tillgången till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, samt införa innovativa incitamentmekanismer för att uppnå målen för en smart och hållbar tillväxt för alla och främja ett närmare samarbete med EIB.

30. Europaparlamentet anser att strukturfonderna är det lämpliga instrumentet för att hjälpa lokala och regionala organ att främja kreativitet och innovation. Parlamentet påpekar emellertid att det krävs ökad flexibilitet för en snabb fördelning av medel från strukturfonderna för främjandet av entreprenörskap och betonar i detta sammanhang sammanhållningspolitikens mervärde, särskilt för små och medelstora företag, när det gäller att skapa stöderbjudanden med låg tröskel och bättre tillgång till tillämpad forskning, tekniköverföring och innovation.
31. Europaparlamentet rekommenderar att regionernas outnyttjade medel enligt reglerna N+2 och N+3 ska fördelas till regionalt baserade projekt och gemenskapsinitiativ.
32. Europaparlamentet erinrar om att territoriell sammanhållning har en horisontell och flersektoriell karaktär och att unionens politik därför måste bidra till att åstadkomma denna typ av sammanhållning. Parlamentet upprepar att detta begrepp inte är begränsat till effekterna av regionalpolitiken, utan även handlar om samordning med annan EU-politik som fokuserar på hållbar utveckling och som ger konkreta resultat på regional nivå i syfte att utveckla och utnyttja den särskilda regionala potentialen fullt ut och öka politikens inverkan ute på fältet. Därmed främjas regionernas konkurrenskraft och deras attraktionskraft och territoriell sammanhållning kan uppnås. Parlamentet anser att ”koncentration, samarbete, anknytning” är huvudpunkterna för territoriell sammanhållning om man ska kunna uppnå en mer balanserad utveckling inom EU.
33. Europaparlamentet framhåller behovet av ”platsbaserad” politik och anser att städerna och regionerna bör sträva efter smart och hållbar specialisering genom att fastställa vissa innovationsprioriteringar utifrån EU:s mål och sina egna behov, som fastställts i deras regionala innovationsstrategier, samt koncentrera öronmärkta EU-resurser till dessa prioriteringar. Parlamentet anser att de regionala beslutsfattarnas och entreprenörernas förmåga att attrahera kunskap och omvandla den till en hållbar komparativ fördel är avgörande för en regions ekonomiska resultat, vilket utgör ett mervärde för de omgivande regionerna, inbegripet delar av angränsande medlemsstater.
34. Europaparlamentet poängterar att forskning och innovation är av särskild betydelse för att minska eller eliminera koldioxidutsläppen och åstadkomma energibesparingar i syfte att tackla globala utmaningar, såsom klimatförändringar och en trygg energiförsörjning, samt för att förbättra konkurrenskraften på regional och lokal nivå.
35. Europaparlamentet stöder Regionkommitténs förslag om att skapa ett ”virtuellt nätverk för kreativitet” som är öppet för alla: företag, lokala och regionala organ, centrala offentliga organ, den privata sektorn och medborgarna. Nätverket kommer att stå till tjänst med rådgivning, stöd och tillgång till riskkapital och tekniska tjänster. Parlamentet påpekar att ett virtuellt nätverk har den ytterligare fördelen att de som lever på öar, i yttersta randområden, landsbygdsområden, bergsområden och glesbefolkade områden får lättare

tillgång till expertrådgivning, utbildning och kunskap, företagsstöd och ekonomisk rådgivning.

36. Europaparlamentet påpekar att transnationellt samarbete är kärnan i det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, och att territoriellt samarbete (via transnationella, mellanregionala och gränsöverskridande program) integreras i strukturfonderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka EU:s territoriella samarbetsmål i framtiden genom att ytterligare integrera det. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera möjligheterna att stärka det territoriella samarbetet inom ramen för innovation i alla mål för sammanhållningspolitiken. Parlamentet påpekar att genom ökad kunskap på regional nivå om resultaten av det sjunde ramprogrammet för forskning samt av ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation underlättas den praktiska samordningen mellan EU:s regionalpolitik och dessa program. Parlamentet uppmanar kommissionen att fästa särskild vikt vid en sådan samordning och uppmanar medlemsstaterna att vidta flera åtgärder när det gäller effektivt gränsöverskridande samarbete genom att utveckla enhetliga regionala eller nationella strategier för att åstadkomma synergieffekter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att också underlätta utveckling och tillgång till uppgifter angående detta.
37. Europaparlamentet betonar att det i det sjunde ramprogrammet för forskning beviljas stöd till transnationellt samarbete i dess olika former både i och utanför EU. Stödet beviljas till flera olika ämnesområden som motsvarar huvudområdena inom kunskap och teknik och inom vilka det är nödvändigt att stödja och befästa forskning av hög kvalitet för att kunna ta itu med de sociala, ekonomiska, miljömässiga och industriella utmaningar EU står inför.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera konsekvenserna av de förenklingsåtgärder som redan har vidtagits angående förvaltningen av strukturfonderna i avsikt att utarbeta den framtida rättsliga ramen.
39. Europaparlamentet inser att det både i fråga om delad och centraliserad förvaltning krävs särskilda bestämmelser och att strategin i det sjunde ramprogrammet och i ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (top down) och i sammanhållningspolitiken (bottom-up) har sitt berättigande. Parlamentet understryker dock behovet av att harmonisera de bestämmelser, förfaranden och rutiner (vad gäller bestämmelser för stödberättigande, tariffier för enhetspriser, schablonbelopp m.m.) som styr olika instrument och behovet av bättre samordning (av tidsscheman för inbjudan att lämna förslag, teman och typ av inbjudan). Parlamentet uppmanar kommissionen att utforska möjligheterna att göra detta utan att det påverkar medlemsstaternas och regionernas befogenheter inom ramen för den delade förvaltningen, samtidigt som man uppmanar ämnesöverskridande tvärvetenskaplighet via gemensamma sektorsövergripande strategier på en rad områden och via fortsatt dialog mellan olika politikområden för att stärka en konsekvent politik. Parlamentet uppmanar också kommissionen att förenkla byråkratin för de berörda fonderna och främja båda stöttepelarnas styrka samtidigt som synergieffekterna används och deras effekter ökas.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den kommande planen om forskning och innovation utarbetas med målet att stärka synergieffekterna mellan strukturfonderna och ramprogrammen för forskning och innovation.
41. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att ta fram särskilda utvärderingskriterier för att bedöma innovativa projekt och att överväga framtida stimulansåtgärder för att genomföra innovationsåtgärder.
42. Europaparlamentet ser ett tydligt behov av flera sakkunniga på regional nivå inom området för gemenskapsstöd, administrativa och finansiella förfaranden, förvaltning av medel och finansieringsteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten till ytterligare expertstöd och ett närmare samarbete mellan nätverket ”Enterprise Europe Network” och strukturfondernas förvaltningsmyndigheter samt en närmare koppling mellan ledande marknadsinitiativ, teknikplattformar och regionala teknikfärdplaner.
43. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att beakta principen om lika möjligheter vid utvärderingen av projektens lämplighet och tillgången till finansiering från strukturfonderna och andra gemenskapsinstrument.
44. Europaparlamentet betonar vikten av bättre stöd till genomförandet av politik och program som bidrar till att förbättra synergieffekterna i kedjan forsknings- och utvecklingsinfrastrukturer – innovation – skapande av sysselsättning.
45. Europaparlamentet anser att stora forskningsinfrastrukturer som samfinansieras av strukturfonderna noggrannare bör utvärderas av en internationell prövningsnämnd, vilket kommer att bidra till att öronmärkta strukturfondsmedel utnyttjas mer effektivt.
46. Europaparlamentet är övertygat om att ett åtagande från det politiska ledarskapet både är nödvändigt och en förutsättning för en enhetlig forsknings- och innovationspolitik och ett sätt att förbättra den. Parlamentet efterlyser därför en strategisk politisk ram för forskning och innovation anpassad till utvecklingen, nya kunskaper och förändrade förhållanden i linje med nationella mål och prioriteringar för ekonomisk och social utveckling.
47. Europaparlamentet upprepar att de informella mekanismer som styr den territoriella sammanhållningen och den fysiska planeringen i rådet bör ersättas med mer formella strukturer. Parlamentet anser att denna utveckling samt ett inrättande och förstärkande av integrerade och gränsöverskridande strukturer kommer att leda till en bättre samordning av politiken.

o

o o
48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Bakgrund

Varje parlamentsutskott får utarbeta ett betänkande om genomförande, som är ett betänkande om införlivandet av EU-lagstiftning i nationell lagstiftning samt genomförandet och upprätthållandet av denna i medlemsstaterna.

När det gäller sammanhållningspolitiken utgörs regelverket av direkt tillämpliga förordningar där genomförandeåtgärderna omfattas av en kommissionsförordning och kommissionsbeslut som inte överlämnas till parlamentet.

Utskottet för regional utveckling anser att ett betänkande om genomförande, med tanke på den debatt om sammanhållningspolitikens framtid som har inletts, bör omfatta en analys av huruvida lagstiftningen har tillämpats på rätt sätt av medlemsstaterna.

Betänkandets räckvidd

Initiativbetänkandet har en dubbel målsättning. För det första analyseras hur de vägledande ramarna för gemenskapens strategiska riktlinjer för 2007–2013, i synnerhet riktlinje 1.2 om att skapa tillväxt genom förbättrad kunskap och innovation, följdes av medlemsstaterna och regionerna i deras nationella strategiska referensramar och operativa program. För det andra analyseras synergieffekterna mellan sammanhållnings-, forsknings- och innovationspolitiken och deras instrument (strukturfonderna, det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation).

Det måste påpekas att betänkandets räckvidd är begränsad, eftersom det utarbetades i början av 2010 innan kommissionens strategiska rapport offentliggjordes.

Slagkraft

EU:s finansieringssystem och de nationella och regionala finansieringssystemen samordnas inte alltid. Man måste emellertid tänka på att såväl EU:s sammanhållningspolitik som politiken för forskning och utveckling samt innovation har samma mål: att ta itu med Europeiska unionens stora utmaningar och upprätthålla en EU-modell som bygger på ekonomisk tillväxt, socialt ansvar och hållbar utveckling. Främjandet av en hållbar ekonomisk tillväxt och skapandet av sysselsättning blir alltmer beroende av de regionala ekonomiernas innovationsförmåga. Till följd av den globala ekonomiska krisen har denna aspekt blivit ännu viktigare, vilket även bekräftas av den roll som sammanhållningspolitiken fått i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Det är uppenbart att det omgående krävs en EU-politik som förbättrar konkurrenskraften och innovationen så att omstruktureringen av investeringar och skapandet av nya affärsmöjligheter snabbare kan förverkligas.

Vidare måste parlamentet presentera sin ståndpunkt i diskussionen om sammanhållningspolitikens framtid. Man måste diskutera möjliga förbättringar utifrån utveckling.

Genom sammanhållningspolitiken uppnås forsknings- och innovationsmål

Ända sedan den nuvarande programperiodens början har man försökt att koncentrera sammanhållningspolitiken till tre prioriteringar. En av dessa är att främja innovation, entreprenörskap och kunskapsekonomins tillväxt genom forsknings- och innovationskapacitet, däribland ny informations- och kommunikationsteknik.

Genom forskning och utveckling samt innovation kan Europeiska unionen uppnå sina tillväxtmål. Därför inriktas sammanhållningspolitiken även på investeringar som stärker EU:s långsiktiga konkurrenskraft, såsom entreprenörskap, tillgång till finansiering för små och medelstora företag, humankapital, IKT, miljövänlig teknik och energieffektivitet. Följaktligen tredubblades anslaget från EU:s sammanhållningspolitik till forskning och utveckling samt innovation mellan 2007 och 2013 jämfört med föregående programperiod. Över 85 miljarder euro (nästan 25 procent av hela beloppet) öronmärktes för dessa utgiftskategorier, däribland integrering av innovativa åtgärder och experimentering. Anslagen såg ut på följande sätt:

- 50,5 miljarder euro anslogs till **forskning och utveckling samt innovation i snäv bemärkelse**.
- 8,3 miljarder euro anslogs till **entreprenörskap**.
- 13,2 miljarder euro anslogs till innovativ **informations- och kommunikationsteknik** för att främja efterfrågesidan av IKT.
- 14,5 miljarder euro anslogs till **humankapital**.

En effektiv analys av genomförandeprocessen för de 246 nationella eller regionala operativa programmen, där innovation är en viktig komponent, kan inte genomföras förrän kommissionen har offentliggjort den strategiska rapporten om att främja en EU-debatt om sammanhållning. Detta förväntas ske i april 2010.

Denna rapport, som är obligatorisk i enlighet med artikel 30 i den allmänna förordningen, bygger på samtliga 27 medlemsstaters strategiska rapporter och ger en första överblick över ländernas och regionernas framsteg när det gäller att uppnå de överenskomna målen för perioden 2007–2009, däribland EU:s mål på hög nivå om den pågående krisens inverkan på genomförandet av sammanhållningsprogrammen. Rapporten kommer att utgöra en konkret ram för debatten om sammanhållningspolitikens framtid och kommer även att innehålla exempel på god praxis i medlemsstaterna.

Synergieffekter mellan strukturfonderna, sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation

De komplexa utmaningar EU står inför i dag innebär att det krävs en integrerad blandning av politikområden för att stärka enskilda politikområdens inverkan och effektivisera utnyttjandet av tillgängliga resurser. I gemenskapens strategiska riktlinjer bekräftas att synergieffekter mellan sammanhållningspolitiken och ramprogrammen är nödvändiga. Dessutom påpekas att sammanhållningspolitiken i detta sammanhang har två funktioner: att underlätta

genomförandet av regionala innovationsstrategier och handlingsplaner och att bidra till att skapa innovations- och forskningskapacitet i regionerna.

Som en allmän slutsats av analysen av den nuvarande strukturen hos de politiska instrumenten för sammanhållning, forskning och innovation är det viktigt att framhålla att vissa aspekter såsom en gemensam tidsram och anpassning till Lissabonagendan möjliggör synergieffekter. Det finns emellertid fortfarande stora skillnader, t.ex. i fråga om rättsliga grunder och deltagande av administrativa nivåer och myndigheter i genomförandeprocessen. Dessa skillnader gör det svårt för bidragsmottagarna att hålla sig väl informerade om de olika finansieringsmöjligheterna. I detta avseende är det nödvändigt att se till att de organ som är engagerade i hanteringen av det sjunde ramprogrammet, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation och strukturfonderna är medvetna om de möjligheter som vart och ett av dessa instrument erbjuder.

Även om synergieffekter mellan politikområden går utöver kompletterande projektfinansiering, är det viktigt att ha kunskap om möjligheterna att kombinera befintliga instrument. Ur detta hänseende välkomnar föredraganden handboken "Practical Guide to EU funding opportunities for research and innovation". Denna handbok innehåller intressanta exempel på kombinationer av de olika instrumenten.

Enligt artikel 54.5 i den allmänna förordningen får en utgift som medfinansieras av fonderna inte ta emot ytterligare medfinansiering från något annat gemenskapsinstrument, vilket innebär att gemensam finansiering är förbjuden. Det finns emellertid möjligheter att kombinera instrumenten för att stödja följande områden: separata aktiviteter som kompletterar varandra (t.ex. utveckling av omfattande forskningsinfrastrukturer, där det sjunde ramprogrammet täcker det förberedande skedet och strukturfonderna täcker byggnadsarbetet), på varandra följande delar i projekt som har anknytning till varandra (t.ex. olika skeden i utvecklingen av en teknik under en tid: grundläggande forskning, tillämpad forskning, demonstration eller utveckling innan varan introduceras på marknaden) eller projekt inom samma nätverk eller gruppering.

Slutligen är det viktigt att tänka på att man på såväl regional nivå som nationell nivå och EU-nivå, förutom att utforma vägledning, även måste intensifiera och samordna sina insatser för att förbättra kommunikationen och utbyta bästa praxis både inom sina respektive organ (ministerier, generaldirektorat) och gentemot potentiella bidragsmottagare.

Föredragandens ståndpunkter och inledande rekommendationer

Föredragandens rekommendationer är å ena sidan inriktade på strategiska mål och å andra sidan på konkreta mål och åtgärder i syfte att förbättra synergieffekterna mellan sammanhållnings-, forsknings- och innovationspolitiken.

Med tanke på den kommande översynen av den finansiella ramen och den diskussion om sammanhållningspolitikens framtid som har inletts har kommissionens förslag till framtidsstrategin EU2020 visat sig vara ytterst viktigt. Det har inte gjorts någon detaljerad analys av den föreslagna framtidsstrategin EU2020. Föredraganden har endast hänvisat till aspekter som är av vikt för räckvidden när det gäller det nuvarande betänkandet om genomförande. Förslagets tonvikt på det ömsesidiga beroendet mellan olika politikområden och behovet av bättre synergieffekter och starkare partnerskap i utformningen och

genomförandet av offentlig politik är positiv. Det är viktigt att påpeka att behovet av en bättre samordning av politikområden i grunden också är något som många regioner och regionala aktörer i EU tydligt gett uttryck för.

Föredraganden anser att regionalpolitiken på ett betydande sätt bidrar och har bidragit till insatserna för att bemöta centrala EU-utmaningar: att minska strukturella skillnader mellan regioner, förbättra EU:s konkurrenskraft, motverka effekterna av den globala ekonomiska krisen samt att begränsa konsekvenserna av demografiska förändringar eller klimatförändringar. Av dessa skäl anses en stark och välfinansierad politik vara en nödvändig förutsättning för att uppnå målen med ”EU2020” och främja målen för social, ekonomisk och territoriell sammanhållning.

Syftet med betänkandet är inte att föreslå en definition eller inleda en debatt om territoriell sammanhållning. Föredraganden framhåller att betänkandet handlar om samordningen av de politikområden som har en viktig territoriell påverkan, för att utnyttja den regionala potentialen fullt ut och öka politikens inverkan ute på fältet. Därför bör potentialen i fråga om ”koncentration, samarbete, anknytning”, i egenskap av koordinater för territoriell sammanhållning, beaktas och utforskas i insatserna för att nå en mer balanserad och hållbar territoriell utveckling inom Europeiska unionen.

I fråga om de mer konkreta åtgärderna, även när det gäller att förenkla regelverket, föreslås att kommissionen utforskar möjligheter att harmonisera de bestämmelser som styr de olika instrumenten. En hänvisning till detta görs i den avgående kommissionsledamoten Pawel Sameckis informationsdokument om harmonisering av regler för berättigande, regler om mervärdesskatt och markförvärv.

I Europaparlamentets resolution om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna uppmanar parlamentet kommissionen att utarbeta särskilda kriterier som är anpassade efter innovativa projekt, med tanke på att dessa är förknippade med större risker och därmed i högre grad misslyckas. Ytterligare stimulansåtgärder kan införas i det framtida regelverket för sammanhållningspolitiken i syfte att främja forskning och innovation. Föredraganden förväntar sig att kommissionen kommer att lägga fram förslag om denna fråga.

Slutligen framhåller föredraganden att transnationellt samarbete är normen i det sjunde ramprogrammet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, och att transnationellt, internationellt och gränsöverskridande samarbete integreras i sammanhållningspolitiken. Föredraganden föreslår att man överväger att i framtiden ge målet för europeiskt territoriellt samarbete ökad tyngd och att särskild uppmärksamhet ägnas åt innovations- och forskningsrelaterade åtgärder. För närvarande har detta mål begränsade ekonomiska resurser och därmed kan endast s.k. mjuka åtgärder finansieras. Trots detta inrättas nya initiativ, såsom Regioner för ekonomisk förändring, för att möjliggöra och testa den snabba spridningen av innovativa idéer till regionala politiska program.

19.3.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI (*)

till utskottet för regional utveckling

om hur synergieffekterna av medel öronmärkta för forskning och innovation enligt förordning (EG) nr 1080/2006 avseende Europeiska regionala utvecklingsfonden och sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling har utnyttjats i städer och regioner såväl som i medlemsstaterna och i unionen (2009/2243(INI))

Föredragande (*): Jorgo Chatzimarkakis

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att forskning och innovation är av avgörande betydelse för att möta de globala utmaningarna och att innovation kan vara effektivare på regional eller lokal nivå.
2. Europaparlamentet är övertygat om att ett åtagande från det politiska ledarskapet både är nödvändigt och en förutsättning för en enhetlig forsknings- och innovationspolitik och ett sätt att förbättra den. Parlamentet efterlyser därför en strategisk politisk ram för forskning och innovation anpassad till utvecklingen, nya kunskaper och förändrade förhållanden i linje med nationella mål och prioriteringar för ekonomisk och social utveckling.
3. Europaparlamentet ser med tillfredsställelse på att man inom strukturfonderna, för perioden 2007–2013, har avsatt 86 miljarder euro i stöd till innovation (25 procent av det totala beloppet) och att anslaget för grundläggande forskning och teknisk utveckling uppgår till 50 miljarder euro, vilket är lika mycket som den totala budgeten för det sjunde ramprogrammet för forskning.

4. Europaparlamentet anser att dessa öronmärkta medel skulle kunna ge mer effekt om de också användes i och samordnades bättre mellan regional-, forsknings- och innovationspolitik på EU-nivå såväl som på regional och lokal nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att fästa särskild vikt vid en sådan samordning och uppmanar medlemsstaterna att vidta flera åtgärder när det gäller effektivt gränsöverskridande samarbete genom att utveckla enhetliga regionala eller nationella strategier för att åstadkomma synergieffekter.
5. Europaparlamentet anser att en administrativ kultur som främjar sektorsövergripande samarbete och fortsatt dialog mellan olika politikområden bidrar till en mer konsekvent politik.
6. Europaparlamentet erkänner visserligen att gemenskapsprogram såsom strukturfonderna, sjunde ramprogrammet för forskning och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation skiljer sig åt när det gäller huvudsaklig inriktning, mekanismer och administration, men anser ändå att olika bestämmelser, förfaranden och rutiner är ett onödigt hinder för att få till stånd ett effektivt genomförande. Parlamentet efterlyser en mer harmoniserad strategi (vad gäller bestämmelser för stödberättigande, tariffer för enhetspriser, schablonbelopp m.m.), bättre samordning (av tidsscheman för inbjudan att lämna förslag, teman och typ av inbjudan) och mer informationsutbyte mellan de olika programmen. Parlamentet ser ett klart behov av flera sakkunniga på regional nivå inom området för gemenskapsstöd, administrativa och finansiella förfaranden, förvaltning av medel och ekonomiska lösningar. Kommissionen bör i detta sammanhang underlätta och ge gemensam vägledning om gemenskapens finansieringsmöjligheter genom anvisningar på förhand.
7. Eftersom de berörda EU-instrumentens genomförandeorgan finns på flera nivåer (överstatlig, statlig och lokal nivå) och styrs av olika motiv (t.ex. konsekvens kontra excellens) anser Europaparlamentet att en stor utmaning är att garantera verklig politisk konsekvens, särskilt ”på fältet” där EU-instrument blandas med nationella och regionala strategier.
8. Europaparlamentet konstaterar att verkliga synergieffekter, sett från den direkta stödmottagarens synvinkel, beror på stödmottagarens organisatoriska och strategiska förmåga att kombinera stöd från olika EU-instrument. Parlamentet uppmanar regionala aktörer att skapa regionala strategier som kan underlätta kombination av stöd. Kommissionen bör därför utvärdera möjligheten att ge ytterligare expertstöd genom en ”användarmanual” och genom ett utbyte av bästa praxis.
9. Europaparlamentet uppmanar regionala och lokala myndigheter att utnyttja strukturfonderna bättre för att bygga upp forsknings-, kunskaps- och innovationskapacitet i sina regioner, exempelvis genom att skapa infrastruktur för forskning, så att dessa kan ta del av EU:s forskning och innovationsverksamhet. Parlamentet uppmanar regioner att fastställa prioriteringar inom forskning och utveckling som komplement till sjunde ramprogrammets prioriteringar.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förenkla byråkratin för sjunde ramprogrammet för forskning och för programmet för konkurrenskraft och innovation med syftet att stärka synergieffekterna med strukturfonderna samt att garantera analys på

regional nivå av potentialen och behoven inom forskning och innovation såväl som analys av sambanden med andra instrument i de utvärderingar som görs om något av de tre finansieringsinstrumenten för att kunna ge gemensam vägledning.

11. Europaparlamentet är positivt till ett ökat samarbete mellan nationella kontaktpunkter inom sjunde ramprogrammet för forskning, chefer för program inom forskning och utveckling och kontor för innovation så att olika aspekter eller faser i forsknings- och innovationsprojekt kan få finansiering från olika källor. Parlamentet rekommenderar närmare samarbete mellan nätverket ”Enterprise Europe Network” och strukturfondernas förvaltningsmyndigheter samt en närmare koppling mellan ledande marknadsinitiativ, teknikplattformar och regionala teknikfärdplaner.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta ytterligare medel från strukturfonderna till forskning och innovation – särskilt till hållbara innovationer – stärka forskningskapaciteten och framför allt stödja kunskapsintensiva regionala kluster samt de nya kunskaps- och innovationsgrupperna. Parlamentet efterlyser en hållbar utveckling av regionala och strategiska ramar för innovation i samarbete med den privata sektorn, universitet och forskningsinstitut.
13. Europaparlamentet poängterar att forskning och innovation är av särskild betydelse för att minska eller eliminera koldioxidutsläppen och åstadkomma energibesparingar i syfte att tackla globala utmaningar, såsom klimatförändringar och en trygg energiförsörjning, samt för att förbättra konkurrenskraften på regional och lokal nivå.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den kommande planen om forskning och innovation utarbetas med målet att stärka synergieffekterna mellan strukturfonderna och ramprogrammen för forskning och innovation.
15. Europaparlamentet anser att regioner hindras från att använda båda instrumenten samtidigt eftersom blandad finansiering mellan strukturfonderna och ramprogrammen inte är tillåten och menar att effektiva ”bottom-up” strategier på regional och nationell nivå kan hjälpa till att komma till rätta med luckor och överlappningar av stöd från strukturfonderna, sjunde ramprogrammet för forskning och programmet för konkurrenskraft och innovation. Dessutom behövs långsiktig planering på regional nivå för att åstadkomma synergieffekter som fås genom tematisk komplementaritet mellan finansieringsinstrumenten.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	18.3.2010
Slutomröstning: resultat	+: 47 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Zoltán Balczó, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hélin, Romana Jordan Cizelj, Sajjad Karim, Arturs Krišjānis Kariņš, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Francisco Sosa Wagner, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter	António Fernando Correia De Campos, Rachida Dati, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Oriol Junqueras Vies, Ivailo Kalfin, Marian-Jean Marinescu, Vladko Todorov Panayotov, Silvia-Adriana Țicău, Hermann Winkler
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Britta Reimers

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	27.4.2010
Slutomröstning: resultat	+ : 39 - : 1 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Charalampos Angourakis, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Ricardo Cortés Lastra, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Vasilica Viorica Dăncilă, Ivars Godmanis, Catherine Grèze, Veronica Lope Fontagné, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter